

Diari Ara

http://www.ara.cat/societat/Cesar-Bona-No-vingui-deures_0_1451254990.html

César Bona: “No és greu que un nen vingui a classe sense haver fet els deures”

Fuig de l'etiqueta de millor professor de l'Estat. De fet, nega que ho sigui. César Bona, però, ha sigut un dels 50 finalistes i únic espanyol al Global Teacher Prize, l'anomenat *premi Nobel* dels mestres. Nascut l'any 1972 a Ainzón (Saragossa), ha exercit de docent en tot tipus de centres: des d'una classe de nens de deu anys que no sabien llegir fins a un col·legi rural de sis alumnes la meitat dels quals no es parlaven per picabaralles familiars. Enmig de l'huracà que diu que li ha tocat viure aquest últim any a causa de la nominació al premi, ha trobat temps per escriure el seu primer llibre: *La nueva educación. Los retos y desafíos de un maestro de hoy* (Plaza Janés).

Com ha de ser la nova educació?

A les aules de les escoles falta gestió emocional i estimular el compromís social dels nens i dels mateixos centres educatius. Però, sobretot, el que s'ha de fer és una nova educació parlant en positiu. S'ha de trencar aquesta energia de parlar sempre en negatiu.

Qui es resisteix més a introduir aquests canvis: l'administració, els pares o part dels docents?

L'administració ha de ser valenta i fer un pas per canviar les coses. També ho han de ser els docents i atrevir-se a treballar amb projectes. Pel que fa als pares, els costa sortir de la inèrcia que l'educació es basa a seguir un llibre i assolir temes.

L'administració, per tant, no és valenta...

No diré que no és valenta però sí que ha d'escoltar els professionals que estem cada dia a les aules, reunir gent que treballi amb nens i adolescents, i escoltar les famílies i també els mateixos nens.

És difícil aconseguir aquesta nova manera d'ensenyar si dins de la mateixa comunitat educativa no tothom rema en la mateixa direcció...

Hem de ser crítics i reconèixer que no sempre és fàcil. Potser els grans canvis s'haurien de començar directament a la universitat, perquè els futurs mestres tinguin en compte aquests aspectes que falten. L'altra branca clau és la formació del professorat, no es pot ensenyar a gestionar les emocions si no se sap com fer-ho.

A banda de la formació, què cal fer perquè la gestió d'emocions entri a l'aula?

És difícil que un mestre ho aconsegueixi introduir si de 9 h a 10 h té matemàtiques o anglès. Cal que l'administració faci una reestructuració que inclogui uns horaris escolars flexibles.

Aquesta administració és la mateixa que en 35 anys ha impulsat set lleis educatives...

És un embolic constant. Quan un es posa a treballar amb el que diu una llei, de sobte te la canvien per una altra. L'educació ha d'estar per sobre de qualsevol govern.

Què n'opina de la Lomce?

La canviaria tota perquè hi ha molts aspectes surrealistes, com transformar els nens en simples números o qüestionar la feina dels docents.

Què s'està fent malament quan a Finlàndia el professor està molt més valorat que aquí?

Quan aquí es parla d'educació la gent sempre treu algun aspecte negatiu, com l'excés de vacances. Aquesta inèrcia s'ha de canviar perquè hi ha milers de professionals que viuen la seva professió.

I com s'ha de fer?

Els bons docents han de treure pit però a molts els fa vergonya fer-ho.

En el llibre recorda els professors que el van marcar. Com li agradaria que el recordessin els seus alumnes?

Com algú amb qui es divertien i aprenien, però sobretot com algú que els va convidar a fer un pas per canviar les coses.

Què respondria a aquells que diuen que hi ha matèries que no es poden aprendre de manera divertida?

Que els nens no han d'aprendre amb la frase “ *La letra con sangre entra* ”. Hi ha moltes més maneres, i una d'elles és jugar, que no vol dir que estiguin jugant tot el dia.

Què n'opina de l'etern debat de l'excés de deures?

Jo els deixo un temps perquè els facin a classe i si no els acaben els enllesteixen a casa. Per a mi, però, no és gens greu que un nen vingui sense haver fet els deures. S'ha de ser flexible. De fet, és molt més important que tinguin interès i ganes per ser creatius que no pas que facin els deures.